

да изтъче и платъ отъ стъклена коприна. Въ Венеция и досега се употрѣбаватъ стъклени жички за втъкване въ известни видове тъкани. Трѣбва да отбележимъ, че и до днесъ не сж постигнати много добри резултати съ платове отъ стъклена коприна, защото сж скъпи; гъбкавостъта на влакното не е задоволителна и се намалява съ течение на времето. Изтъканата дреха е грапава и при носене предизвиква възпаление на кожата. И когато химицитѣ се увѣрили, че отъ стъкло не ще могатъ да се правятъ дрехи, тѣ насочили своето внимание къмъ други сурови материали. Както видѣхме въ миналитѣ книжки на списание „Вѣнецъ“, изкуствена коприна и изкуствена вълна, които напълно могатъ да замѣстятъ естественитѣ, днесъ се получаватъ отъ млѣко, отъ дърво, отъ каменни вжглища. Все пакъ, коприната отъ стъкло, макаръ да не може да се употрѣбява за направа на дрехи, днесъ се добива въ хиляди килограми, защото служи като много добъръ изолационенъ материалъ.

Какъ се добива фабрично коприна отъ стъкло? — По нѣколко начини. Винаги се изхожда отъ стопено стъкло. Стопената стъклена маса се пресува презъ малки дупчици, които сж много по-широки отъ диаметра на получения стъкленъ косъмъ. Полученитѣ стъклени жички се изтъняватъ чрезъ центрофугиране, чрезъ изтегляне или чрезъ издухване.

Чрезъ центрофугиране се получава стъклена коприна по начинъ подобенъ на тоя, по който се получава у насъ захаренъ памукъ по панаиритѣ. Центрофугата, която се употрѣбява въ тоя случай, е изработена отъ порцеланъ и прави 4,000 завъртания въ минута. По тоя начинъ се получаватъ много тънки нишки. Една центрофуга дава по нѣколко десетки килограма стъклена коприна въ часъ.

Втори начинъ за добиване на коприна отъ стъкло е чрезъ източване. Стопената стъклена маса минава